

Paradoxul distrugerii unui sistem neutrosolic din interiorul lui în viziunea prof. univ. dr. Florentin Smarandache și a publicistului Andrușa Vătuiu

Lecturând volumul „Mai ușor să distrugi din interior decât din exterior” (Easier to break from inside than from outside) al domnilor, prof. univ, dr. Florentin Smarandache (SUA) și al scriitorului și jurnalistului Andrușa R. Vătuiu (România), mi-a fost mai ușor să înțeleg volumul „Evoluție Neutrosolică Umană în Spirală sau Divinul este în Om” (Human Neutrosophic Evolution in Spiral or The Divine is the Man) despre care am scris o cronică.

Paradoxal, dar nimic nu este întâmplător! Istoria, de-a lungul său, a demonstrat că multe descoperiri științifice, dar și în cosmos (comete, planete etc.) au fost descoperite accidental, iar alte teorii și adevăruri au fost descoperite de la exemple simple, de zi cu zi, dar cărora nimeni nu le-a dat vreo importanță.

De exemplu Isaac Newton a formulat *legea atracției universale după ce un măr l-a lovit în cap în timp ce moțăia sub un copac.*

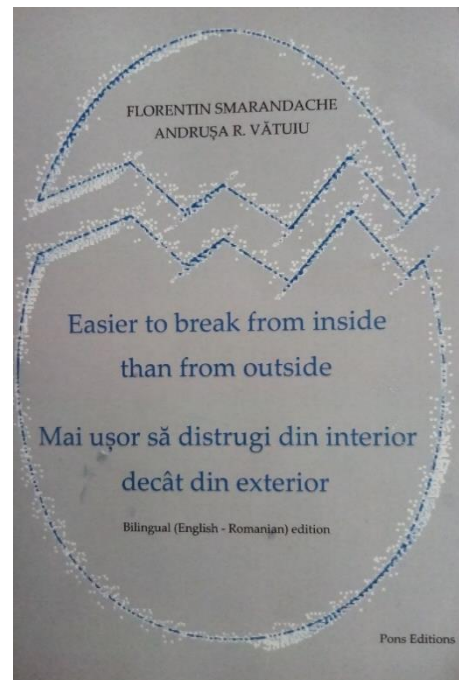
Pornind de la acest exemplu domnul Andrușa R. Vătuiu a venit cu ideea că puiul de găină, atât de firav, poate distruge coaja oului din interior cu o forță mai mică decât forța necesară s-o spargă din exterior! Domnul Florentin Smarandache a demonstrat acest lucru prin metode matematice. Astfel a prins viață volumul „Easier to break from inside than from outside” (Mai ușor să distrugi din interior decât din exterior), bilingv, englezo-român.

Într-adevăr, la prima vedere pare un paradox, cum să pornești de la exemplul cu oul și puiul de găină și să extrapolezi această teorie la nivel planetar? Dar poate această teorie are implicații chiar la nivelul universului. Și aici aș da un exemplu personal cu exploziile sau imploziile unor stele fără să fie „atacate” din exterior.

Autorii, pentru a înțelege mai bine cititorul acest fenomen, vin cu exemple concrete din războaie (Războiul Troian, Asaltul roman asupra Britaniei, Căderea Tenochtitlan-ului, Cucerirea Maltei de către Napoleon Bonaparte, Vlad Țepeș cu atacul de noapte), apoi se pătrunde în complexitatea acestui fenomen vorbindu-se despre „Asalturi microbiene”, „Dăunătorii pomilor fructiferi”, „Atacuri cibernetice”, „Distrugerea unui sistem economic”, „Fisiunea nucleară”.

N-am să povestesc această carte, ci las plăcerea cititorilor să descopere tainele ascunse între copertele sale. Dar am să mă opresc, pe scurt, doar la două din aceste exemple: Războiul Troian și atacul de noapte al lui Vlad Țepeș.

Paradoxal, cum au reușit grecii să cucerească Atena! Simplu! Văzând că nu au nicio șansă s-o captureze din exterior, au dat impresia că vor să se retragă

și, folosind o nouă strategie, au construit un cal uriaș pe care era inscripția „Grecii dedică această ofrandă Atenei pentru întoarcerea lor acasă”. Troienii au crezut că războiul într-adevăr s-a terminat și grecii se întorc acasă și au primit uriașul cal. De fapt acesta era, în interior, plin cu soldați greci care noaptea au ieșit afară și i-au surprins pe troieni, învingându-i.

La fel cu „Vlad Țepeș, domnitorul Țării Românești, și armata turcă aflată sub comanda sultanului Mehmet al II-lea” când, printr-un șiretlic, domnitorul român s-a deghizat în haine turcești, a ordonat gărzilor turcești să deschidă porțile cetății de la Giurgiu și cavaleria valahilor a năvălit peste ei...

Lecturând acest volum am ajuns la concluzia că în societatea umană, din ultimele trei-patru decenii, multe sisteme au fost distruse din interior. Și aici aș veni cu exemplificarea distrugerii din interior a fostei URSS. Pare un paradox, dar realitatea o confirmă. Nimeni nu credea că URSS va fi dezmembrată fără un război din afară.

De asemenea, sistemul comunist din România nu a fost distrus prin intervenția în forță a unui stat capitalist, ci din interior, paradoxal, chiar de apropiatii lui Ceaușescu!

La fel pot afirma că distrugerea economiei românești, pierderea suveranității asupra bogățiilor solului și subsolului, nu s-a realizat prin intervenția în forță a unor „cotropitori”, ci prin trădarea națională a unor forțe politice aflate la putere.

Îmi permit să extrapolez această teorie a domnilor Florentin Smarandache și Andrușa Vătuiu și la nivel planetar. De exemplu configurația geografică a continentelor (și a insulelor și peninsulelor) suferă unele modificări de dezechilibru al mediului (floră, faună, configurație a terenului) prin intervenția omului cu amenajări hidrografice și hidroenergetice, exploatarea miniere de cărbune și aur, exploatarea de gaze și petrol, exploatarea forestiere, explozii dirijate, bombardamente în timpul războiului etc.

Dar cea mai mare schimbare a configurației geografice, cu tot ceea ce implică aceste fenomene, se produce tot din interior, din interiorul Terrei prin degajarea de energie, provocând cutremure care în funcție de magnitudine pot dărâma munții, scufundări, alunecări masive de teren, schimbarea cursurilor râurilor în cazul viiturilor, dar și erupțiile vulcanice.

Toate acestea se datorează, în timp, evoluției, involuției și zonei neutre care în funcție de cum se „înclină” poate influența evoluția sau involuția. Deci, neutrosafia, paradoxismul și indeterminările sunt într-o continuă interconexiune.

La finele cărții sunt concluzii interesante: *Aproape toate sistemele dinamice deschise sau închise din lumea reală sunt sisteme neutrosafice dinamice deschise sau închise, deoarece conțin indeterminări...*

Un sistem dinamic deschis din lumea reală este abstracționat la un model matematic. Unitatea și dis-unitatea sistemului dinamic deschis se schimbă în timp, ceea ce influențează stabilitatea și instabilitatea sistemului. Și domnul Smarandache vine cu ipoteze și calcule matematice care demonstrează acest fenomen al distrugerii mai ușor din interior decât din exterior.

Descriem un model neutrosific matematic folosind un sistem de ecuații diferențiale ordinare și probabilitatea neutrosifică, cu scopul de a aproxima procesul de distrugere din interior al unui sistem neutrosific dinamic complex.

Pe baza acestor teorii îmi permit să mai fac o remarcă personală. În religie se tot vorbește de Sfârșitul lumii, de Apocalipsă. Cred că aceasta este o teorie biblică, dar distrugerea omenirii, dacă se va produce vreodată, nu va veni de la Divinitate sau Natură, ci de la OM. **El se va autodistrage prin neglijarea rolului său suprem pe Pământ și predarea treptată a ștafetei, fără să-și dea seama, inteligenței artificiale care, la un moment dat prin evoluția sa, se va „revolta” împotriva omului și-l va distruge.** Propria sa invenție îi va distruge existența pe Terra. Să sperăm că omenirea va deveni la timp conștientă de acest pericol. Oricum, realitatea a demonstrat-o de secole, Evoluția nu va supraviețui fără Involuție, balanța dintre acestea va fi înclinată de către starea Neutră. Și atunci cine distruge Evoluția sau Involuția? Cea dintre ele, din interiorul sistemului, Neutrul!

Ion NĂLBITORU

Critica redacției

Se știe ca orice sistem care tinde la echilibru îl va distruge în final pentru că nu poate evolua fără un conflict care să mute sistemul în faza următoare. În ebraică avem o zicală veche – Să coborâm ca să putem urca., Toată istoria planetei este făcută din ups and down, se nasc imperii care ajung la apogeu , decad , dispar ca să facă loc altor civilizații. Nici Hitler în fruntea Germaniei nu s-a oprit la timp când cucerise $\frac{3}{4}$ din Europa și erau la apogeu. Există o neliniște abisală a lucrului împlinit, foarte bine cunoscut la pictori/sculptori care după ce crează o capodoperă o distruge pentru că realizează că nu vor mai atinge acea perfecțiune vreodată. De ce? Pentru că totul este în schimbare dinamică, gloria sau căderea ne schimbă pe noi. Noi sunte alții și nu lumea, deci relativist am trecut la altă fază de non-echilibru cu Universul.

Kafka care a dorit ca întreaga sa operă să fie distrusă

AG

